

saalænge den ærede Minister mener, at denne Sag maa give Anledning til vidtløftige Overveielser, vil han aldrig komme igjennem med den; først i det Dieblid, han siger til sine Vedkommende: alle disse Indvendinger ere hocus-pocus, der er ikke saa store Kunstter derved; I skulle blive færdige inden 8 Dage, først da vil Opgaven blive løst. Der findes saadanne Forarbejder i denne Sag, at man ikke kan komme videre med dem; der er gjort saa bestemte Betragtninger gjældende i forskjellige Retninger, at man vel kan faae flere Betragtninger, men de komme alle til at ligge indenfor det samme Omraade. Jeg troer ikke, at vi kunne tjene den ærede Minister bedre end ved at forsøge paa at udbedre og udvilde dette Lovforslag saaledes, at saa at sige Enhver maatte blive undseelig ved fra Regjeringens Side ikke at ville gaae ind derpaa. Jeg kommer tilbage dertil, at Sagen for det hele Land ikke har nogen afgjørende praktisk Betydning, men for en større Deel af Landet, for de Communer, hvor Skovene ere tilstede i stort Maal, men Eierne ikke ere tilstede, er den af yderste Bigtighed med Hensyn til Beskatningen. Jeg haaber, at den ærede Minister, dersom det skulde være Thingets Billie, at Lovforslaget skal gaae videre, vil samarbejde med os for at naae Maalet, og være overbevist om, at han ikke vil faae nogen lettere Løsning end den, som kan naaes paa denne Maade.

Dan: Jeg føler mig stærkt opfordret til at lægge en betydelig Vægt paa de Udtalelser, der ere komne fra forskjellige Medlemmer her i Salen, og som gaae ud paa, at dette Lovforslag, om muligt, kunde udvides til at faae en mere omfattende Betydning, saaledes at det kom til at angaae Skovvæsenet i Almindelighed. Fra den Egn af Landet, som jeg repræsenterer, har jeg den Erfaring, at en Forandring i den ældre Skovlovgivning er høist nødvendig. Der er opstaaet saadanne Conflictter, eller idetmindste Meningsforskjelligheder, mellem Befolkningen og Skovvæsenets Bestyrelse angaaende Forstaaelsen af, hvad der skal være Fredskov og hvad ikke, at jeg ikke troer, at man kan ønske Andet end at faae en Lov, hvori dette Forhold kunde blive ordnet saaledes, at man der kunde see Grænd-

sen trukken paa en mere skarp og klar Maade, end den, hvorpaa det finder Sted nu ved de efter min Mening ubestemte og elastiske Udtryk, der findes i den nuværende Lov af 1805, om hvad der er Fredskov. Det var kun dette, jeg vilde udtale som høist ønskeligt, efter den Erfaring, som jeg har havt Anledning til at indhente.

Indenrigsministeren ad interim: Forskjellige af de af mig gjorte Indvendinger med Hensyn til Taxationerne ere vel blevne imødgaaede, men jeg tilstaaer, at hvad der er blevet bemærket, ikke har været overbevisende for mig; jeg vil naturligviis villig indrømme, at Taxationen kan finde Sted efter Lovforslaget, men hvad jeg paastaar, det er, at man i selve Loven maa have de nærmere Regler, hvorefter den skal foregaae. Jeg kan heller ikke indrømme, at Sagen skulde have liden Betydning for det Offentlige, naar kun Communen og Sogneforstanderskabet bleve enige med vedkommende Skoveier; thi, hvis det tør antages givet, at den her foreslaaede Stybsætning skal staae, skal have en blivende Betydning, saa overgiver man til en communal Afgjørelse Noget, som efter min Mening vedkommer ikke alene den nuværende Tid, men i høi Grad den kommende Tid. Det er ogsaa en almindelig Grundsætning, der, som jeg troer, følges af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at forsaavidt der er Tale om de kommende Tider, forsaavidt der er Tale om Noget, hvor den nuværende Tid ikke alene raader over sit Eget, men ogsaa raader over Fremtiden, saa træder Regjeringen op som Bærge for Fremtiden og varetager de kommende Slægters Interesser; der kan jo være en Tilbylighed hos den nuværende Tid til at gaae Fremtiden for nær. Dette er det Eine, det Andet er, at den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at denne Lov ikke vilde have nogen stor Betydning, dersom man fik en fornuftig Ordning af Indkomstskatten. Men selv om vi kom til en fornuftig Indkomstskat, saa vilde dog en Omordning af Skovenes Stybsætning have en communal Betydning. Man maa jo nemlig erindre, at man kun igjennem Formue-, Veligheds- og gjennem Indkomstskat rammer dem, der boe i